

LATYNIN (23) *sb m*

latynin (20), **latynin** (1), latynin *a.* latynin (2); latynin : latynin *SienLek* (20 : 1).

-ti- (21), -ty- (2).

a jasne.

sg N latynin (1). ♦ pl N latynowie (12). ♦ G latynów (10).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Człowiek posługujący się językiem łacińskim, będący w kręgu językowym i kulturowym łaciny* [*Latinus Łac śr*] (22) : bo v łatinów foemina, thák dziewczę iáko y niewiaftę známienuie *SienLek* T; Tułow/ v łatinów Corpus *SienLek* T2; A ták fye tu okazały cztery wilkości/ według czworgá záczyćcia/ ktoré łatinowie Elementa rzékáią *SienLek* V v, 196, T [2 r.], T2v, T3v [3 r.], V v [2 r.] (22).

2. *Człowiek wyznający wiarę chrześcijańską obrzǫdku łacińskiego* (1) : [*Rusacy*] Łacínę lépak nie iedno zá Heretyki/ ále práwie zá pogány liczą/ á zwłáfczá Moskwiczy/ którzy y to mieyfce gdzieby śiedział Látinin (ták oni zową) hebluią/ álbo wymywaią/ aby fię tak od niego nie íplugáwili. *BudNT przedm* bv.

Cf **ŁACINNIK**

KN